

מועצת העיר השש עשרה - שלא מן המניין מס' 46

שהתקיימה בתאריך 6/11/2011, ט' בחשון תשע"ב

משתתפים :

מוטי ששון	-	ראש העיר
	-	מ"מ ראש העיר וחבר מועצה
סברלו חיים	-	סגן ראה"ע וחבר מועצה
זוהר נוימרק	-	סגן ראה"ע וחבר מועצה
סיטון עזרא	-	סגן ראה"ע וחבר מועצה
יעקב בבלי	-	חבר מועצה
בית דגן משה	-	חבר מועצה
נדלר יוסף	-	חבר מועצה
כהן רועי	-	חבר מועצה
רון יצחק	-	חבר מועצה
חרש יעקב	-	חבר מועצה
עדן רבקה	-	חברת מועצה
יוסים סטניסלב	-	חבר מועצה
יואל ישורון	-	חבר מועצה
לוי אילן	-	חבר מועצה
מועלם משה	-	חבר מועצה
פנחסוב לב	-	חבר מועצה

זכריה ניסן	-	חבר מועצה
תורג'מן יצחק	-	חבר מועצה
ירושלמי עמוס	-	חבר מועצה
כמו כן נכחו:		
וידבסקי יצחק	-	גזבר העירייה
חנה הרצמן	-	מנכ"ל העירייה
יונת דיין	-	יועצת משפטית
נתי לרנר	-	עוזר ראש העיר
יוסף כהן	-	חבר מפלגה
אורחים		

על סדר היום :

1. לזכרו של מ"מ ראש העיר מר יאיר טאו.

מוטי ששון : אני פותח את ישיבת המועצה שלא מן המניין מספר 46. אני מבקש מהחברים לכבד בקימה את זכרו של חברינו יאיר טאו, ממלא מקום ראש העיר.

(דקה לזכרו של יאיר טאו).

מוטי ששון : אפשר לשבת.

(קטע מוזיקאלי)

מוטי ששון : טוב חברים, אנחנו פותחים את הישיבה, וכמה זה עולם מוזר, הבוקר ישבתי עם נתי ואני כותב את השם יאיר, לא שהכנתי הספד, אבל פתאום אני כותב יאיר ופתאום אני מוסיף לידו את המילה ז"ל. אומר לי נתי משהו לא נורמאלי. עכשיו בטעות אמרתי יאיר. אמרתי יאיר לפני תחילת הישיבה. היינו מחליפים מבטים, הייתי אומר לו יאיר, אל תדבר, עזוב אותם. כל הזמן מבטים ביני לבינו, פתאום יוצא לי יאיר. כמו שאמרתי בהספד, הכרתי אותו הרבה שנים. שהייתי תלמיד בקוגל והוא היה מורה, ואחר כך סגן מנהל בית ספר בתיכון אילון, אחר כך יאיר, כשהוא הגיש את המועמדות שלו למנהל הקנטרי בחולון, היה איזה עוד מועמד פוליטי מתוך מפגלת העבודה וכיהנתי כמזכיר מפלגה ויאיר דיבר איתי. אני זוכר שאמרתי ליאיר שאני אעשה הכל כדי שהבחירה תהיה עניינית ולא פוליטית. דיברתי אז עם דוד צדוק, ז"ל, שהיה ממלא מקום ראש העיר, אמרתי שאני חושב וראוי שיאיר יהיה. אם הוא יכול לדבר עם ישראל קיסר, שהיה חבר שלו. לא יודע אם דוד צדוק דיבר או לא דיבר, אני בטוח שיאיר נבחר בזכות כישוריו לנהל את הקנטרי והוא הפך את זה לשם דבר. זוכר כשהייתי מדבר איתו הוא היה מספר לי איך לוקחים ממנו כספים לפתח קנטרים במקומות אחרים בארץ, מרוב שהוא היה מוצלח, וכמה אנשים היו מתקשרים, מבקשים ממני תדבר עם יאיר כי אז הייתי מזכיר המפלגה, תדבר עם יאיר שיכניס אותנו להיות מנויים

בקנטרי. כי הרשימה היתה ארוכה מאוד, אני חושב שהקנטרי שהוא עשה אותו, הוא עשה את הקנטרי הגדול והמרשים והטוב ביותר במדינת ישראל. ואין ספק שהוא היה מורה של הרבה מאוד מנהלי קנטרי בארץ. לאחר מכן כשנבחרתי להיות מועמד של מפלגת העבודה, ביקשתי מיאיר שיהיה מועמד למועצה והוא הסכים. אבל מה שהרבה חברים חשבו שיאיר בא וביקש להיות ממלא מקום ראש העיר או סגני, אמרתי לא היה ולא נברא, אני זה שפניתי ליאיר טאו וכאשר עשיתי חילופי דורות אמרתי יאיר, אני רוצה שתהיה ממלא מקום שלי, תהיה מספר שתיים. הוא היחידי מכל הגברדיה הוותיקה שהשארתי כי חשבתי שאיש ציבור שכל כך מאורה בציבוריות החולונית, כל כך מקובל, כל כך אהוב, מן הראוי שיהיה יחד איתי ויאזן אותי כי יש דברים שלא תמיד יש לי סבלנות, אבל ליאיר היה את היכולת לגרום לכך שאנשים יסכימו איתו וכשאני בוחן את כל הוועדות שהוא כיהן כיושב ראש הוועדות, הוא הוא הצליח תמיד להביא לקונצנזוס של החברים לגבי כל החלטה שלא תהיה. אני יכול למנות אולי על כף יד אחת. כל כך הרבה שנים שיאיר לא הצליח להעביר איזו החלטה וכשהוא היה אומר לי לא הצלחתי, הייתי אומר לא שלא הצלחתי יאיר, הם פשוט מאוד באו נעולים, זה לא קשור ליכולת שלך לשכנע או לא לשכנע. אבל אם יש דבר שכל כך מייחד אותו זה היכולת שלו פשוט מאוד לגרום לכולם להסכים גם אם דעתם לפעמים שונה קצת, להסכים בסופו של דבר להחלטות של יאיר, הוא עשה את זה בדרכי נועם, לפעמים הוא היה קצת מרים את הקול, אבל כבוד רכשו לו כולם. אז אין ספק שאתם רואים כמה זה קשה לי, כי יש דברים שאני יודע לעשות, אבל יש דברים שאני לא יודע לעשות. יש דברים שאני צריך מישהו שיאזן אותי, שיהיה יותר בוגר ממני, שידע איך לפשר ואיך להוביל בסופו של דבר לקונצנזוס שלא תמיד אני חזק בדברים האלה, כי לפעמים יש לי עמדה נחרצת, וכשאני נחרץ אי אפשר לשנות את דעתי כי אני חושב הרבה לפני שאני מקבל את ההחלטה, אבל לפעמים בפוליטיקה צריך ליישר הדורים, הוא ידע לעשות את זה בכישרון רב. מה עוד אפשר להגיד על יאיר, איש כבר

אמרתי, שכולם אהבו, כיבדו והעריכו אותו. עם החיוך שלו, עם ההבנה שלו, עם האהבה שלו גדולה למוסיקה הקלאסית. אני זוכר שכל פעם הוא אומר אני הולך לקונצרט, אני הולך לשמוע, מספר לי לאיזה קונצרטים הוא הולך ואת האהבה הגדולה שלו לספר. הוא היה תמיד מצטט ותמיד אומר עד שאחד החברים היה אומר, אתה אומר לנו מילים של בית מרקחת, תסביר לנו. יאיר היה משתמש במילים מאוד יפות אבל לא כולם הבינו את המשמעות של המילים, ואז הוא היה צריך להסביר להם מה הכוונה. אז זהו. כואב. כואב מאוד. נמצא את הדרך להנציח את יאיר. האחד והיחיד. יהי זכרו ברוך.

(קטע מוזיקאלי).

מוטי ששון : נאפשר לחברים לשאת דברים. ברלו בבקשה.

חיים סברלו : טוב, האמת היא שלי קשה כמה וכמה לדבר על יאיר שכבר לא איתנו. אני את יאיר מכיר הרבה שנים, אבל באמת הכרת התודה שלי באמת בחמש השנים האחרונות ממש נקשרתי אליו. כל בוקר או אני נכנס אליו, או הוא נכנס אלי מספר לי באמת את כל מה שהיה ושואל ורואה על הפרצוף של בן אדם מה קרה לך היום, כל בוקר, ממש דואג. ממש הייתי באמת כל דבר שהיה אומר לי הייתי משתדל באמת, היה מסביר לי כל דבר מה לעשות. אבל בחמש שנים אחרונות שעבדתי איתו כל יום, יום, יום. ממש, זה לא חבר לעבודה, זה חברים באמת, הרגשתי בנפש. ממש אחרי המקרה, אני קיבלתי את זה מאוד חזק, קשה בהתחלה מאוד, מאוד. גם היום. אבל אני אגיד לכם דבר אחד. יאיר, כשהכרתי את יאיר בהתחלה, היה את הקשיחות שלו, הוא היה קשות. מי שלא הכיר את יאיר הוא היה קשות. מי שאומר שיש לו סבר פנים יפות, אני מסתכל על יאיר בתור בן אדם אחר. אבל אחרי שנה, שנתיים שעבדנו ביחד באים אלי למשרד הרבה אנשים עם בעיות פה, בעיות שמה. ובאים ומדי פעם גם אנשים צריכים קצת, מסכנים לעזור להם. אז היינו עוזרים. אז הוא תמיד היה בא ואומר לי שילכו לעבוד הפרזיטים האלה, מה אתה צריך אותם פה? ממש בצורה כזאת אגרסיבית. אחרי תקופה הוא נכנס אלי לחדר אומר

לי סברלו, אני רוצה להגיד לך דבר אחד, אתה לימדת אותי דבר אחד. אני ראיתי מה שאתם עושים, היה מוציא כסף מהכיס ובלי שאף אחד ידע אומר תיקח את זה, תיתן להם וכל פעם עובר תקופה באים אנשים, יאיר היה בא אומר לי אני רוצה להיות שותף שלך. והיה מוציא כסף ונותן לי, לא בשבילי, להעביר לאנשים, ואני אמרתי לו יאיר, מה קרה השתנית? הוא אומר לי החיים שינו אותי. אני רואה מה אתם עושים והלב שלי, יאיר היה חזק, מי שאומר שהוא לא היה קשוח, היה קשוח יאיר. היה אדם אפילו קשה מבחינה זה, אבל הלב שלו היה כזה רך. אני אומר לכם את האמת. אני אגיד לכם משהו שלא רציתי לספר לכם. אני בדרך כלל לא חולם חלומות, אבל השבוע הזה חלמתי חלום בשבת. חלמתי שיאיר מחבק אותי ותופס אותי חזק ככה עם חיוך כזה ואומר לי תודה רבה, רבה, רבה לך שנתת לי לעשות מצווה. במילים האלה. בא אלי וחוזר על זה עוד פעם וחוזר על זה עוד פעם. אני כל כך התרגשתי ותאמינו לי, לא רציתי להגיד את זה, אבל אני אמרתי את זה, הלב שלי, עד עכשיו אני רואה את החלום במוח שלי, והוא כזה מאושר היה, והוא מחבק אותי חזק ואומר לי תודה רבה לך שנתת לי לעשות את המצווה הזאת. במילים האלה חזר על זה כמה פעמים. אני אגיד דבר אחד, סיפור קטן לעילוי נשמתו. אולי פעם סיפרתי את זה, אבל אני רוצה לספר את זה עוד פעם. פעם אדם קיבל עונש, 40 מלקות. נתנו בזמנו היו נותנים עם שוט אחד, שתיים ולא היה סיכוי לאדם שיחיה. בסדר. המשפחה של אותו אדם שהיה מקבל את המלקות הלכו לזה שנותן את המלקות, אמרו לו תשמע, קח 100,000 דולר תעשה כאילו נתת את המכות. אמר 100,000 כדאי להסתכן. קיבל כסף ובאמת נתן מכה ראשונה כאילו, שנייה כאילו, שלישית כאילו, 39 מכות נתן כאילו, אבל את המכה האחרונה נתן חזק על באמת. הוא לא מת הבן אדם, מכה אחת כמעט. באו אמרו לו המשפחה תגיד לי, נכון שהצלת אותו, אבל למה נתת חזק? אמר שתעריכו על מה ששילמתם. אנחנו צוחקים. אנחנו, אדם שנפטר מהעולם אומרים אוהו, יאיר ויאיר, כולם גם אני אומר אותו דבר, חבל שזה ככה. העולם הזה כולנו אותו דבר. רק שאדם נפטר את

המעלות שלו, תאמינו לי, שהיו ליאיר מעלות כאלה גם ראו את זה, נכון שהיה קשוח, שאף אחד לא יחשוב, אבל הלב שלו היה כזה רך, אני אומר לכם, אבידה גדולה הפסדנו. הלב שלי בוכה ואיך אומרים, שנשמתי תהיה בגן עדן. זה מה שאני רוצה להגיד. תודה רבה לכם.

אילן לוי: אני הכרתי את יאיר כבר בקדנציה הראשונה, ובניגוד לסברלו התחברתי אליו מיד. לא יודע, היינו חברים, הוא מינה אותי בהתחלה לסגן שלו בוועדת המכרזים. הזכרת קונצנזוס, באמת כל הזמן, גם בוועדת המכרזים, וועדת משנה, כל הזמן ניסה לפעול מקונצנזוס, לתת תחושה לחברים שכולם שווים, אופוזיציה, קואליציה, גיליתי איש רחב אופקים וגם וועדת מכרזים, גם וועדת משנה יש הרבה היבטים משפטיים והבן אדם ידע הכל. הוא פשוט ידע. הוא יושב, למד, אני יודע כשהוא הגיע לוועדת משנה הוא לקח כמה ספרים סיפר לי שהוא יושב ולמד והכין את עצמו. ואיש ספר שידע באמת בראייה נכונה לחבר בין כולם. פניתי אליו לא מעט, גם כשהוא עלה בדרגה, נהיה ממלא מקום ראש העיר הדלת שלו היתה פתוחה. כל בעיה של התושבים, שלי, קיבל אותנו, עזר לנו, עזר לכולם, אני חושב שהעיר חולון איבדה אדם, אדם טוב שעוזר לכולם וקצת מצאתי יותר נחמה עכשיו כשראיתי שבאמת חי את החיים יפה, חיים טובים, ידע ליהנות מהם, נתן לי איזה תחושה נחמה קלה יותר. אני מקווה שהמשפחה תתגבר. אני חושב שכל החברים יודעים להעריך את יאיר ויהי זכרו ברוך.

עזרא סיטון: משפחת טאו היקרה, את יאיר הכרתי לפני כשלוש שנים, עת באתי בשערי הרשות. על יאיר אוכל לדבר בשני מישורים. האחד, כאיש חינוך שממקום שממנו אני מגיע, אני יודע שיאיר היה מורה לחינוך גופני ומטבעם של דברים שיעורי החינוך הגופני הם שיעורים שהם דינאמיים יותר, משוחררים יותר משיעורים אחרים שבהם אני עוסק, אבל כשהייתי משוחח איתו הדבר הראשון שהוא היה מעלה כל הזמן זה את נושא המשמעת ואת דרך הארץ וכמה שהדבר הזה היה אבן יסוד בהשקפת עולם שלו ולדבר הזה כל כך התחברתי, לא מהמפונקים ולא מהבכיינים הוא חתר לדפוס התנהגות

הולמים וגם לאחר שהוא סיים את תפקידו כמורה לחינוך גופני כך המשיך לעסוק בספורט בקנטרי כפי שהזכיר ראש הרשות, שם הוא הקדיש את מיטב זמנו אהבתו ומקצועיותו, ועל כך נאמר עיקר החינוך למידות טובות היא על ידי עצם האישיות של האדם ומתוך ההיכרות שלי עם יאיר זה מה שמאפיין אותו. בנוסף גם החתירה שלו למצוינות מבחינתו של יאיר כפי שהכרתי אותו היתה באמת דרך חיים ומתוך הבנה של הנושא הזה, שהרי תלויה במידת הרצון, שהרי ליאיר היה רצון עז והשמיים מבחינתו היו הגבול. בפן השני של הדברים כאיש פוליטי גם שם יאיר היה יוצא דופן, היות וחלקנו חדרים אחד סמוך לשני, עוד לפני שהייתי נכנס לחדרי, הייתי נכנס לחדרו. מגיע למזכירה שלו אופירה ושואל אם יאיר נמצא, וכשהייתי נכנס הייתי רואה איש מלא הדר זקוף קומה ומשהתחיל לדבר הדבר רק הלך והתעצם, ומשהתחיל לדבר על ילדיו ובעיקר נכדיו ראיתי את ניצוץ הגאווה מבעד לעיניו. יאיר יחסר לי. יהי זכרו ברוך.

יעקב חרש: לי מאוד קשה לדבר על יאיר. אנחנו חיינו בערך 50 שנה ביחד. יאיר שנים רבות אנחנו הלכנו ביחד, יאיר ואני הלכנו ביחד שנים רבות למרות שכל אחד הלך לדרכו, הוא הלך לצד הפוליטי, אני לא הייתי בפוליטיקה, הוא הלך לצד הפוליטי, הוא ניהל את הקנטרי, אבל דבר אחד הוא היה מאמן שלי המון שנים בכדור יד, אני חושב שאנשים שהכי מכירים את יאיר זה כבי ראש העיר ואני שמכירים אותו 50 שנה לפחות. האיש הוא סמל. גם בתור היה מאמן, גם בצעירותו, האיש הוא איש שהיושרה הובילה אצלו מעל הכל. אי אפשר לשכנע אותו בשום דבר שהוא לא האמין בו. בשום דבר. לא במפלגה, לא בוועדות, לא מחוץ לוועדות, בשום דבר. מה שהוביל אותו זה רק יושר ליבו. מה אני אגיד לכם? אני מקווה שרוחו של יאיר כמו שהוא הוביל פה את כל הוועדות, תמשיך להוביל ולא עזר פה כלום, כשהוא האמין במשהו הוא סחף את כולם למרות שאנחנו היינו באופוזיציה הוא סחף את כולם אחריו ביושר ובזה, תהיה מנוחתו עדין.

יצחק רון: נכון שכתוב בתלמוד חבל על ... ואינם משתכחים. חבל על אלה שהולכים מן

העולם וקשה לשכוח אותם. יאיר זכרונו לברכה הוא מהאנשים שבאמת, אני אומר שהאהבה אליו, החיבה אליו, ההערכה אליו גם כחבר וגם כעמית במועצת העיר חצתה מפלגות, חצתה מחנות, חצתה חרדים וחילוניים, מסורתיים ודתיים, באופן שהרבה פוליטיקאים והרבה אנשי ציבור היו רוצים להתקשט בכתר הזה של האהבה שקשה לתאר אותה. בפרקי אבות יש משנה קצרה, בשביל זה היא גם מתאימה לערב הקשה הזה וגם מתאימה ליאיר באופן אישי. כתוב בפרקי אבות שלושה כתרים, כתר תורה, כתר מלכות וכתר כהונה. אבל המשנה הקצרה הזאת מסיימת ואומרת, אבל כתר של טוב עולה על כולם. שלושה כתרים מהתורה, כתר של מלך, כתר של כהן גדול וכתר של מלכות. שלושת הכתרים האלה חובה לכבד את אותם אנשים אם זה מלך, אם זה כהן, ואם זה רב גדול בשל המעלה שלהם. אנחנו כאן זוכרים את המלכים בימי הביניים, את לואי ה-14 כיצד אימפריות שלמות היו פוחדות מפחד ממנו, והיו נשמעים לאותם אנשים רק מחשש והתורה אמרה כאשר אלה פוסקים פסיקה, חייב לכבד אותם. אבל יש כתר אחד שהוא לא מן התורה, וזה כתר של טוב. והשם הכתר הזה מלווה את האדם גם בחייו וגם במותו, אבל זה לא מן התורה. והמשנה אומרת עולה על כל שלושת הכתרים בנפרד וביחד. כתר של טוב לא במקרה גם כאשר קוראים את ההשכבה אומרים טוב שם משמן טוב. השמן זה בושם. הבושם נותר זמן קצר אחר כך הוא מתנדף על אף שהוא משאיר אטרקציה לזמן קצר. השם הטוב של האדם במותו וגם בחייו. על יאיר זה לא משפטים בעלמא, זה לא אחרי קדושים לאמור. אלא גם בחייו, וגם במותו שמעתם את זה גם עדינה גם האח האחות ובני המשפחה, לא אחת בשבעה, במהלך כל ימי האבל, מדברים על היושרה הציבורית שלו, על החוס שהוא הקרין, על האהבה שהוא הקרין, הוא בא לנחם, כולם באו לנחם אותו. הוא בא לנחם אותי כשאמי נפטרה לפני שלושה וחצי חודשים פעמיים, ואני זוכר שהוא אמר לי, אני סיפרתי את זה גם לעדינה, אין גיל לאמא. הוא מחבק אותי עם החוס שלו, בכל זאת, כשהוא בא עם מוטי אלי לשבעה ולשלושים. הנחמה, אני יודע

שקשה, מילים לא יכולות לנחם, אבל לפחות תתנחמו בעובדה שיאיר הלך בעל, היה אבא, דוד, את, סבא, שעליו היה קונצנזוס בכל הבית הזה. גם בבניין הזה בין העובדים, ועם כל חברי המועצה מכל הסיעות. אהבה, הערכה אדירה למקצועיות והיושרה שלו, ואני רק מאחל לכם שגם אם חלק קטן מתוך כל המורשת שלו, מתוך היושרה שלו אתם תאמצו כבני משפחה, זה יהיה הזיכרון הכי אופטימאלי ממנו. שלא תדעו צער עוד, תהיי נשמתו צרורה בצרור החיים, אמן ואמן.

עמוס ירושלמי: טוב. לי כואב שמדרים על אדם שכאילו לא יכול להיות שהוא אינני, כאילו אני יודע שמחר אני אעבור ברחוב סוקולוב ואני אראה אותו מולי, וזה לא נראה לי. פשוט יאיר מאוד, מאוד היה בידידות טובה איתי. כשהבן שלי עבר תאונה קשה הוא לא דיבר איתי, אבל ראיתי בזווית העין שלו את השמחה ואת הכאב ביחד, ואני הבנתי עם המבט שלו מה הוא רוצה להגיד לי, הבנתי רק מלהסתכל עליו קלטתי כאילו הוא רוצה להגיד אני עברתי טראומה מאוד, מאוד קשה ואתה נמצא בתהליך שיכול להיות שיהיה טוב. כך הבנתי ממנו וזה נתן לי השראה של כוח והרבה רצון להמשיך ולהאמין שיבואו ימים יותר טובים. יאיר אדם נעים הליכות, אדם ספורטאי שאי אפשר לתאר דבר כזה. הוא גדל עם הספורט, הוא גם נראה טוב. זה לא שתגידו אדם שפוף, אדם נראה טוב, אדם יפה תואר, בעל עקרונות שהוא הלך על משהו הוא הלך איתו עד הסוף. אני הייתי בשנות השמונים והתשעים נרשמתי לקנטרי בכדורגל, הייתי איתו בידידות מאוד, מאוד טובה. אחי ז"ל שהלך לפני שלוש שנים לעולמו, הוא היחידי שבא ועזר לי וניחם אותנו. הוא גם כתב בשקמה כתבה על אחי. על כל הפעילויות שלו בקנטרי וכל מה שהוא עשה למען חולון, למען התושבים. מה שאני רוצה להגיד למשפחה כואב להגיד את זה כאילו עכשיו, לבוא ולהגיד האדם היה כך וכך, וכך, חבל שאנחנו לא מסגלים לעצמנו דרך שונה מהחיים שיש לנו אותם בעצם, שאנחנו היום באים ומספרים על אדם שהלוואי שהוא היה שומע את זה בחיים שלו, וזה כואב לי, למה? יש הרבה אנשים שעושים הרבה בחיים שלהם אבל מתי הם מגלים את

האמת עליהם? אחרי שהם כבר לא בעולם הזה. וזה כואב לי שיש הרבה טובים, אבל את הטובים לא רואים הרבה, רואים את הלא טובים. רואים את אלה שעושים את הדברים הגרועים ועל זה יש מה לדבר. מה שאני מאחל למשפחה שיהיה לכם הרבה שמחות וכל מה שאני אגיד לכם זה כהוא זה, אני יודע מה אתם מרגישים, אני בקשר טוב עם שולה, ששנים אנחנו מכירים את הנושא החברתי, ואני חייב להגיד לכם עוד דבר שעלה לי פתאום בקצה הזיכרון, מדי פעם בחגים במיוחד יאיר היה עוזר לעמותה שלנו בבית תרומה, התרומה שלו עזרה לנזקקים ואת זה הוא עשה בשקט, אף אחד לא ידע מזה. הוא עשה את זה מטוב ליבו הטוב, אני ממש מכל הלב אומר לכם, מאחל לכם שיהיה לכם רק ימים טובים, אמן.

רועי כהן: טוב. אני כתבתי כמה מילים לזכרו של יאיר טאו. מורה, מחנך, ספורטאי, איש ציבור ואהוב על הבריות. עדינה היקרה, אורית ואסף הילדים, ושאר בני המשפחה, ראש העיר וחברי המועצה הנכבדים. המעמד הזה קשה לי מנשוא. אני עדיין לא מעכל שיאיר לא יושב ומביט מולי כרגע מכיסאו שבקצה השולחן. זה אובדן שהוא קשה מנשוא, הוא בלתי נתפס. את האיש הגדול והנפלא יאיר טאו הכרתי בעודי ילד קטן בגיל חמש או שש, עת שהייתי מנוי יחד עם הוריי ואחיי בקנטרי קלאב חולון אותו ניהל יאיר ביד רמה ובסדר מופתי. כבר בתור ילד נוצר בינינו קשר כאשר כל הילדים האחרים היו רואים את יאיר מגיע מרחוק היו אומרים הנה המנהל מגיע וצריך להתנהג בהתאם. זה היה המוטו של יאיר, לחנך ילדים כבר מגיל צעיר למשמעת וסדר והמון תחרותיות. לכל אליפות של קנטרי אני זוכר היה מגיע ונותן את הנופח של החשיבות של התחרותיות, גם כשמדובר באליפות פנימית של קנטרי קלאב. בשלב מאוחר יותר בעודי בגיל 16 לערך, התחלתי לעבוד כנער בקנטרי בכל מיני עבודות מזדמנות. יאיר היה קשוב ורצה לשמוע מכל עובד, אפילו הנערים שעבדו בחופשות הקיץ מה לדעתם הליקויים, מה ניתן לשפר, מה הם שומעים מן המנויים האחרים וכיצד ניתן לייעל מנקודת מבטם. היחס של יאיר אלי היה יחס של אדם שמכבד כל אדם העומד מולו, שומע ומקשיב

וכמובן מנסה לעזור. גם לאחר שסיימתי לעבוד בקנטרי והתגייסתי לצה"ל המשכתי לראות את יאיר באירועים שונים ומגוונים. תמיד הייתי נתקל בחיוכו וכמובן היה שואל אותי מה שלומך, מה שלום המשפחה, אתה צריך עזרה כלשהי? ואז כשהגיעה מערכת הבחירות בשנת 2003 ואני בעיניו של יאיר ילד, זוכר את המשפט שלו עד היום – ילד אני אוהב ומעריך את הנחישות שלך והדבקות שלך במטרה. ילד, אתה תגיע רחוק אבל סבלנות. ותמיד תישאר כמו שאתה. עם היבחרי לחברות במועצה, הקשר עם יאיר התהדק והפך להיות גורם משמעותי בפעילות הציבורית שלי. היתה לי הזכות להחליף את יאיר האיש ואגדת הספורט בעיר חולון בתפקיד יו"ר וועדת הספורט העירונית. ישבתי עמו שעות רבות ולמדתי כל מה שניתן על התנהלות העירייה ועל היחס שלו לאגודות הספורט. הוא היה עבורי מודל לחיקוי, ליושרה, לאכפתיות ולחתיירה כל הזמן להישגיות ולמצוינות. יאיר היה ויהיה עבורי תמיד דמות של איש ציבור בכל רמ"ח איבריו. אדם שפועל מתוך מצפון ויושרה, במסירות והתמדה וכמו שאמרו, לא חשש לעולם לומר את האמת גם אם היא כואבת. בשנים האחרונות היה לנו נושא שיחה משותף עם היבחרי לתפקיד דירקטוריון בוועדת הביקורת של החברה למרכזי תרבות ספורט, שם כיהן יאיר כמנהל הקנטרי והפך לגמלאי החברה. וכך סגרתי מעגל. ביום חמישי ממש יומיים לפני לכתו של יאיר בטרם עת, עוד הספקנו לשוחח ארוכות בנושא החברה ובשיחה שוב ושוב ציין בפניי כמה חשובה לו טובת החברה, גם כגמלאי והאנשים העובדים בתוכה וביקש שאדאג שלא יעונה כל רע לאנשים טובים שעובדים בחברה שנים רבות. זהו יאיר בשבילי. אגדה מהלכת. איש יקר ואדם טוב שלצערי לא פוגשים היום עוד הרבה כאלה באמצע הדרך. אני פגשתי את יאיר, וזה הזכות שנפלה בחלקי, ואומר לך כאן יאיר יקר ואהוב, אם אתה שומע אותי ולכל הנוכחים שמתגעגעים אליך, איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא אשר היה כערבות הבוכיות. אוהב ומעריך ומתגעגע רועי. תהיי מנוחתו של יאיר בגן עדן ואין ספק שעכשיו כמו שאמרו יחד עם לירון הבן שנגדע בדמי ימיו, תשמור עלינו מלמעלה. קרה לי

עוד משהו, אני חזרתי מאיזה שהוא פגישה בחברה ששם דיברנו על יאיר, ואני פוסע ברחוב, בשדרות קוגל. אני ניגש ורואה, יש שם חנות של דוד דוויק, הוא אומר לי תשמע, איך אני מאתר את המשפחה של יאיר? אני אומר לו למה, הוא אומר לי תשמע, לפני שהוא זה, לפני שהוא בוא נגיד נפטר, ואני עדיין קשה לי להגיד את זה, אפילו זה לא נתפס לי, הוא ביקש פה איזו תמונה מאוד יפה לשים על קנבס ולעשות למשפחה, אמרתי לו עזוב, אני אביא את הזה, אני אקח את התמונה, אני ארכוש אותה, אני אביא אותה למשפחה, וזה מה שחשוב לזכור מיאיר, ישבתי איתה בכל הזה וראיתי את החיוך שלו, את ה-, בוא נגיד את הגאווה כמו שאמרו פה על המשפחה, על הנכדים, וזה בשבילי הכל, אני לעולם לא אפרד מהדמות של יאיר. כמו שאתם רואים מגיל קטן הוא מלווה אותי, והוא ילווה אותי גם בעתיד. אז קודם כל גם את הדברים האלה וגם את התמונה זה פה, בשבילכם, באמת אני אין לי מילים איך להגיד לכם עדינה, כמה הוא יחסר לי.

יוסים סטניסלב: לפני ארבעה חודשים התקשרתי ליאיר, אמרתי יאיר אני רוצה פגישה, יש בעיה עם עולים חדשים משהו כזה. הוא אמר אין בעיות, תבוא עכשיו. אני נכנסתי פעם ראשונה בחדר שלו, אנחנו טיפלנו את הבעיה חמש דקות. הוא התקשר וזהו. אחר כך אני ראיתי כל התמונות מה שהיה בחדר שלו, אני שאלתי על תמונה אחת. אחר כך אנחנו ישבנו חצי שעה, אני הבנתי, זה כל זה היסטוריה, מה שכל תמונה יש סיפור, גם צחוקים היה, גם זה. היה בן אדם צחוק, הוא עם סיפורים צחוקים. הוא סיפר, זה היסטוריה של המדינה, הוא באמת מי שאמר, הוא היה סמל, הוא היה בן אדם ישראלי מה שאני קראתי לפני בספרים או לפני שבאתי, איך ישראלי נולד, צבא, באמת. אנחנו דיברנו חצי שעה על כל התמונות איפה הוא היה, איך קיבל פרס וזה. באמת אני לא מכיר אותו, אבל מה שאני דיברתי, מה שאחר כך התקשרתי אליו נתן לי עזרה בכל מקום, לא לי, לעולים חדשים. תודה רבה.

משה בית דגן: חברי מועצה, ידידות, ידידים, מכרים של יאיר זכרונו לברכה. חסד עשה עמנו הקדוש ברוך בכך שגורם הזמן הוא שקובע לנו את מידת הצער בהליכתו של

חבר ורע, ידיד, מכר וקרוב. עברו כבר שלושים ימים ואנחנו עדיין לא מעכלים את המחשבה שיאיר כבר לא איתנו. את יאיר כמעט קשה היה שלא להכיר בחולון. רבים מתושבי העיר אשר את בכרותם ובגרותם עשו בעיר חולון גדלו במחיצתו אם כתלמידים מבית ספר תיכון בו למדו, ואם במסגרת בילוי הזמן הפנוי שלהם עם חברים או עם בני משפחה המנויים בקנטרי חולון או בפעילות ספורטיבית בעיר. יאיר מצעירותו חי בחולון, הקדיש את זמנו ועיסוקיו לפעילות ציבורית, היה מעורה בקהילה ותמיד היה אכפת לו שהדברים יראו בצורה הולמת, נאותה ואם אפשר גם מושלמת. יאיר הקדיש שנים רבות מחייו לספורט ולתרבות הזמן הפנוי של התושבים בעיר. ניהל ביד רמה את מרכז הספורט הקנטרי שהוקם לראשונה בעיר ושתוך זמן קצר הפך להיות מודל לחיקוי של מרכזי נופש וספורט בערים אחרות בארץ. גם חברי מרכז הספורט לא תמיד ראו ממנו נחת. עת שניסו להביא אל תוך תחומי המרכז את כללי התנהגותם וחולשתם שלא תרמו את הנדרש בקנטרי. אך אט אט, למדו כולם שאת כללי המשחק וההתנהגות בתחומי המועדון המנהל יאיר הוא ורק הוא שמכתיב, ומי שלא רוצה או לא יכול להסתגל או להתאים את עצמו לכללים חופשי ואף רצוי בטוב או ברע לוותר על החברות במועדון ועובדה, תפוסת המועדון ובהם קשישים מבוגרים, צעירים ונוער תמיד מילאו את המועדון עד אפס מקום. יאיר בטבעו היה איש של עשייה ציבורית, איש ציבור, איש תנועה, איש עם עקרונות אבל אף פעם לא היה עסקן. את דרכו הציבורית הוא פילס לעצמו בעבודת נמלים ובהתמדה על ידי הצטיינות בעשייה, הקפדה שתמיד הדברים ייעשו על הצד הטוב ביותר. יאיר פעל שנים רבות כחבר מועצה בעיר חולון, למען שיפור השירות לאזרח, לתושב וללקוח שבא במגע עם העירייה. היה זה אך טבעי שחברנו מוטי ששון ראש העיר יסמן אותו עוד בקדנציה קודמת כסגן וכממלא מקומו. יאיר איש ארגון מהמעלה הראשונה, לא ידע לטייח דברים ולא אהב שיגישו לו עבודה שכזו. יאיר לא בחל בכל משימה שהוטלה עליו. תמיד עשה לביצועה המושלם כי יאיר העריך והוקיר אנשים שהידע והניסיון שלהם הוא נר לרגלם. ותמיד

שאף להיות כזה. הוא לא סבל על המתיימרים להיראות ידענים, על אף שבקיאותם היתה די מפוקפקת. יאיר היה חבר טוב שבחל בחנופה, נהג לעזור ולהדריך את מי שביקש בעצתו. לא היסס לומר את אשר על ליבו כשחש בחוסר יושר מולו. יאיר הלך מאיתנו בחטף וחבל, יהי זכרו ברוך.

יצחק רון: כל שיחה שהיתה לי עם יאיר תמיד הגיע איך שהוא לילדים ולנכדים והדבר שהם גורמים לו. כשסבא שלי נפטר הוא רשם בצוואה לא לעשות לו שום מצבה גדולה ומפוארת, כי המצבה הטובה ביותר זה הילדים שלו, ואני יכול לומר שלפי הסיפורים של יאיר שהוא זכה במצבה מפוארת מאוד, מאוד, מאוד ויהי זכרו ברוך.

יוסף כהן: יאיר היקר, שנים רבות אנו מכירים יחד כחברי מועצת העיר ואחר כך בוועדות השונות. זכיתי לעבוד איתך בין היתר בוועדת המכרזים תקופה ארוכה, וכאן למדתי להכיר אותך יותר מקרוב. התפעלתי מהאופן שבו ידעת לפתור בעיות שונות שנכרו בדרכינו במומחיות שגילית בכל הנושאים המורכבים בהם טיפלה הוועדה. בקור רוח ידעת ליצור שיתוף פעולה עם כל חברי הוועדה ועל כך הגענו לפיתרון בעיות סבוכות אף מול תביעות הציבור בצורה הטובה ביותר. המישור השני שבו עבדנו יחד ממש כתף אל כתף היה כאשר התמנית יושב ראש וועדת הבחירות לרשות המקומית בשנת 2008. אני זוכר את הקשיים בהם נקלענו מהיות שנינו חדשים בתפקיד, אני כמזכיר המפלגה ואתה כמנהל מערכת הבחירות המקומית. מהר מאוד נכנסנו לעובי הקורה ולמדנו את המוטל עלינו שיתוף הפעולה בינינו היה הדוק והניב את תוצאות מרשימות. לבסוף התוצאות הסופיות של הבחירות קיבלת את הדבר כמובן מאליו, נשאת אותו יאיר שהכרתי. למדתי ממך איך להיות אחד מכולנו, איך להאציל סמכויות ויחד עם זאת להגיש כל עזרה בכל רגע שהיינו זקוקים לה. יומיים לפני שנפטר יאיר, אני בדרך כלל עובר מדי פעם ונכנס אליו, בלי, הוא אומר לי אל תדפוק, אל זה, תפתח את הדלת ותיכנס. ודיברנו על דא ועל הא ודיברנו גם על העתיד. אני אומר לו מה, מעכשיו יש לנו עוד עידן ועידנים מה אתה זה, הוא אומר תדע לך העבודה הציבורית מאירה חיים

ומאריכה חיים, זה שני המשפטים האחרונים שאני שמעתי ממנו באותה הפגישה, באותו יום. יאיר אחרי כל השנים רק התחלתי לאהוב ולהעריך אותך כחבר וכאח לי, והנה כבר הלכת. תחסר לנו ולמשפחתך. יהי זכרך ברוך. חנה הרצמן: בדרך כלל לא מקובל שבחדר המועצה אני מדברת, אבל אני לא יכולה שלא להגיד משהו, בכל אופן גם לפקידות יש מה להגיד במקרה הזה. ואני אומרת את זה באמת בשם כל הפקידות של העירייה. כל הפקידות של העירייה אהבה אותו. הוא היה מאוד נעים הליכות וידע גם לפשר כשהיו מתחים שונים ואני חושבת שגם הוועדות היתה תחושה תמיד של ביטחון שאם יאיר לקח את זה על עצמו אז הדברים יעשו ויקרו ויעשו בצורה הכי נכונה שאפשר. בתקופה האחרונה דווקא היה לנו דוח של מבקר העירייה בנושא ביטחון והבטיחות ומקלטים ויאיר לקח את זה מאוד קשה ואז החלטתי שאני קוראת לכולם אלי יחד עם יאיר ומנסה לראות מה עושים, כי ראיתי שיאיר היה מאוד נסער מהדוח הזה, והגענו לאיזו שהיא פשרה שאנשי הביטחון שלנו מכינים דוח ומגישים אותו כדוח נגדי למבקר, הרגשתי מאוד טוב עם זה שיאיר הרגיש שהנה הדברים בכל זאת מקבלים איזה שהוא משוב ולא משאירים את זה כך כאילו הדברים לא פועלים נכון, כי הוא לקח את זה ממש כאילו אישי, כאילו הוא זה שפועל. מאוד שמחתי על כך. ודבר נוסף שאני רוצה לומר למשפחה היתה לנו, ובטח אתם שמעתם את מסיבת היום הולדת שעשינו ממש כמה ימים לפני שהוא נפטר וכולנו החמאנו ליאיר כמובן תמיד מדברים על זה שהוא נראה טוב ושהוא ספורטאי, גם ברמה האישית ולא רק ברמת העבודה, שכמובן כולם אמרו שנהנים לעבוד איתו וכמה כיף לנו איתו, והוא פשוט הסמיק. אני זוכרת שאמרתי לו יאיר, תעשה שריר, ישבתי לידו, כדי שיראה לנו איך הוא תמיד, כי תמיד אהבנו לראות איך הוא כל כך ספורטאי ותמיד כל כך עסוק סביב זה ואפילו אמרתי שאני מקנא בו שיש לו זמן לספורט וכמה שהוא נראה טוב ואני מאחלת לעצמי להיראות כל כך טוב כמו שהוא נראה בגילו והוא היה כל כך סמוק, כל הזמן הוא אמר תפסיקו להגיד דברים כאלה, אני מרגיש כל כך סמוק מכל המחמאות ומכל

הדברים שאתם אומרים לי, והוא באמת אמר דברים כל כך יפים על עצמו שהוא אדם מאושר, ושטוב לו מאוד, ושטוב לו בעבודה ושטוב לו עם החיים, ושהוא מאחל לעצמו רק שתהיה לו בריאות אבל הרגשתי שהבן אדם מרגיש חדווה של עשייה וגם זוכה להערכה, כך שבמקרה של יאיר באמת אני חושבת שגם בחייו ולא רק עכשיו שאנחנו שומעים את האנשים מדברים, גם בחייו הוא קיבל משוב כל הזמן גם מהפקידות על העשייה הברוכה שלו ובאמת ידענו שיש על מי לסמוך. וידענו, ידעתי שאם יש נושא שאני רוצה שיטופל ובשיטה היקית שלו שהכל מסודר, הכל צריך להיות עם מסמכים מסודרים ועם לוח זמנים, ידעתי שאם אני מבקשת מיאיר שייקח על עצמו איזה שהוא נושא הוא יעשה אותו מאלף ועד תו בצורה הכי מסודרת אחר כך הוא קורא לי ומראה לי וקורא לאנשים ועושה את זה בצורה מאוד דקדקנית, היה על מי לסמוך, הוא ידע את זה. הוא ידע שככה אנחנו מרגישים, אני חושבת שהוא בהחלט זכה בחייו לקבל משוב חיובי מכולנו. חבל שזה כך נגמר, כי אנחנו כולנו בהלם עוד, אף אחד עוד לא מבין שזה בעצם הוא איננו, באמת. גם לי מאוד קשה, לפעמים אני אומרת רגע, אולי להרים לו טלפון פתאום אני נזכרת, רגע, הוא איננו. זה ייקח זמן לכולנו לעכל את העובדה שהוא לא נמצא והוא השאיר לנו חור גדול מאוד, מאוד. מאוד. המערכת עצמה עוד כולה בהלם איך מתנהלים בלי יאיר, כי המון דברים סמכנו עליו שהוא עושה, וזה גם עזר לי במערכת. אני מודה שזה עזר לי מאוד. יהי זכרו ברוך, מאוד קשה, אבל החיים ממשיכים.

(קטע מווידיאו קאלי).

משפחת טאו: הכנתי משהו, אבל אני אדבר בפוקוס, כי גם הראש מתפוצץ לי והלב נקרע לי מהרגע שנכנסתי לכאן וזה פעם ראשונה שאני בעירייה. פעם ראשונה שאני נמצאת פה. וזה לא יאומן, ומהרגע שנכנסתי ועליתי במדרגות הרגשתי שממש החזה מתפוצץ לי מהתרגשות ומעין חרדת קודש. זה היה המקום שלו שהוא כל הזמן דיבר וכל הזמן התעסק שנים ובעצם אף פעם לא הייתי פה. אף פעם לא דרכתי במדרגות של העירייה, מהרגע שנכנסתי אני ממש מרגישה תעוקת

חזה ואני מודה לכם על הערב הזה, מוטי וחנה, חברים יקרים, אני עם כמה שידעתי לשמוע את הערב הזה ולשמוע כל אחד מכם עושה אני מניחה לכולנו גאווה רבה, אנחנו מכירים ויודעים מי זה אבא, אבל כשאנחנו שומעים את זה אנחנו מעריצים ומצדיעים לו ואני מודה לכם שהקדשתם לו את הערב הזה, זה חשוב לנו, זה מכובד וזה יפה ואני בטוחה שהוא גאה והוא אפילו מחייך למעלה, כי ככה בדיוק הוא היה אוהב וככה בדיוק הוא היה רוצה. אז קודם כל תודה קשה לי אז אני מתנצלת, אני ממש, ממש מתפוצצת עוד רגע. למרות שאבא היה מאוד מודרני וצעיר בהיבטים רבים הוא היה איש של האסכולה הישנה. הוא היה אדם עם המון ערכים כמו שכולכם אמרתם, ובראש ובראשונה איש של כבוד. אבא הקפיד שנהג בכבוד כלפיו וכמובן אחד כלפי השני, הוא חונך אותנו הילדים וכמובן את הנכדים ליושרה, הגינות, נימוסים והפקיד הקפדה אדירה על התחשבות בבריות. תמיד, בכולם. מדי ערב שיש כשהיינו מתכנסים בבית ההורים אבא היה מקבל אותנו בחיבוק כשהוא לבוש תמיד מוקפד וחגיגי תמיד מבושם וריחני, ישב עם כל אחד מאיתנו, נתן לכל אחד ואחד תשומת לב מלאה, היה מתעניין ומתעדכן בכל פרט בחייו של כל אחד ואחד, מייעץ, תומך מעודד, עם הנכדים הוא הקפיד מאוד על נימוסי שולחן, היה נוהג לתקן את העברית שלהם ותמיד כל פעם שהוא פגש אותם לימד אותם ניב, אמרה או מילה לועזית חדשה, העיקר שישכילו, העיקר שיקפידו. הילדים ביראת כבוד מוחלטת תמיד הקשיבו לו באהבה ותמיד הפנימו. תמיד היה להם חשוב בבית סבא היה רוצה ככה, סבא היה מעיר על זה, הוא היה דמות מפתח לכולנו. בחגים אבא ניהל את ערב החג בדרכו הייחודית ולצד הקידוש והברכות תמיד הוסיף הסברים על מנהגי החג ובירך באופן אישי את כל המוזמנים. ערב פסח היה במשפחתנו חגיגה אמיתית ומיוחדת כשאבא ניהל ביד רמה עם הצגות ושירים בסגנון ייחודי רק לו. אני מניחה שאין פסח שכזה באף משפחה. הוא היה דמות חזקה מאוד, סמכותית ומאוד, מאוד משמעותית לכולנו. קשה מאוד לחשוב עליו במונחי עבר, כל כך חי וכל כך נוכח בתודעתנו עד כדי כך שבתני הבכורה אומרת שברור שסבא

יחזור, זה סתם סיפור של מישוהו אחר. הוא פשוט יצא לעוד אחד מהטיולים שלו, רק שהפעם הוא לקח הרבה ספרים ויצא להרים והוא יחזור, זה רק שאלה של זמן, אבל ברור לנו שהוא יחזור. יאיר בגימטרייה זה 221. 221 זה גיבור. הוא היה הגיבור שלנו, הוא פשוט היה הגיבור של כולנו. 221 זה אהבה וגעגועים, אנחנו מאוד אוהבים אנחנו מאוד מתגעגעים, ואני אומרת לכם עכשיו פה וכבר אמרו את זה, תגידו לכל אחד, לילדים, לחברים, לכל אחד שאתם מכירים ואתם אוהבים ומעריכים תגידו לו בחיים שאתם אוהבים, שאתם מוקירים, שאתם מעריכים אותו, ולא מספיק רק להרגיש את זה, צריך להגיד את זה וכמה שיותר. תגידו את זה. תבואו היום הביתה ותגידו את זה לכולם שאתם אוהבים אותם. אני מאוד, מאוד אהבתי ומאוד הערצתי את אבא ואני לא חושבת שהיו הרבה פעמים שאמרתי לו את זה. אני מבקשת לשתף אתכם באיזה שהוא, היתה לי איזו שהיא חוויה ביום חמישי האחרון, אני מארגנת אירועים ואני עושה טיולים לחברות, הבאתי איזו שהיא חברה גדולה ממעלות לחולון, פעם ראשונה, אני מארגנת אירועים בכל הארץ, והבאתי אותם לחולון לקריאה לשקט ולדיאלוג בחשיכה, ולקו פרס, זה היה יום של המבול, ביום חמישי ורצו לבטל את היום ולא אפשרתי להם והם יצאו בבוקר בגשם מבול מהצפון והתקשרו אלי כל הזמן מה יהיה, אנחנו נוסעים בגשם מבול, מה יהיה, נחזור על עקבותינו? ואמרתי להם לא. תיסעו, יהיה בסדר. והנקודה הראשונה של העצירה שלהם היתה בקיסריה ובקיסריה זרחה עוד שמש והם ירדו והיו מאוד מבסוטים ואמרתי לאלוהים תודה, תתאפק עוד שעה עד שנגמור את הסיור ואז המשכנו לחולון והתקשרו מהמשרד שלי שנמצא באזור חדרה ואמרו אורית, הגשם הגיע לחדרה, הוא רץ, רץ מהצפון ומגיע, אמרתי אין מה לעשות, אני ממשיכה לחולון והגענו לחולון למוזיאון והשמש זרחה. ממש זרחה. וזה יום שאני מדברת איתכם על מבול מטורף בכל אזור הצפון והולך ומתקדם מחדרה לנתניה ומתקשרים לעדכן אותי כל הזמן ובחולון השמש זרחה, והיה לנו פה למעשה ארבע חמש שעות שבילינו פה בחולון והשמש זרחה כל הזמן וכל הזמן אני אומרת תודה,

תתאפק עוד קצת ועוד קצת ואני אומרת לאלוהים רק עוד קצת עד שנגיע למסעדה, הגענו למסעדה והשמיים כבר היו קודרים מאוד וקיוויתי שזה יחזיק עוד קצת והיינו בדרכינו כבר לתל אביב, איך שנכנסנו לאוטובוס להמשיך את הסיור בתל אביב גשם זלעפות, גשם מטורף ואנחנו באוטובוס והיה לנו עוד שעתיים וחצי סיור עם שחקנים ועם המון התרחשות במתחם התחנה בנווה צדק, ואני אומרת בבקשה, היית כל כך, כל כך נפלא כל היום היית איתי, עוד קצת. איך שיצאנו מהאוטובוס, ואני מדברת איתכם על נסיעה מחולון לתל אביב גשם מטורף, יצאנו מהאוטובוס הגשם פסק לחלוטין, שעתיים וחצי טיילנו, איך שעלינו שוב לאוטובוס ונסענו צפונה התחיל גשם מטורף, ואם זה לא אבא שמנהל את העניינים שם למעלה בשמיים, אז באמת היה מבחינתי אמרתי חבר'ה, יש לו סגן כבר למעלה. אני מאוד מבקשת לפני שאני קוראת משהו לסיום שכמו שמוטי אמרת בתחילת הישיבה, אנחנו מאוד נעריך את זה ואני חושבת שזה מקום נכון וראוי לנצל את זה, אבא היה איש חינוך ואיש ספורט, הוא קיבל הרבה הוקרה והרבה פרסים על פעילותו הספורטיבית ועל העשייה שלו בעיקר בחולון, הוא היה גאה בעיר ועשה הרבה לקידום הספורט בעיר, אנחנו נעריך את זה מאוד ואנחנו מאוד, מאוד היינו מבקשים להנציח את זכרו באיזה שהוא מתקן ספורט מרשים. אני חושבת שזה הדבר הנכון ביותר לעשות, לא רחוב ולא מועדון, אלא איזה שהוא מתקן ספורט שינציח את זכרו, זה היה חשוב לו וחשוב לנו אני בטוחה. ושיר שעליו גדלתי והייתי בטוחה תמיד בתור ילדה שזה באמת נכתב על אבא שלי, לאבא שלי יש סולם מגיע כמעט עד שמיים, ואבא שלי כה רעב ואוכל ארוחה פעמיים. ואבא שלי הוא הטוב מכולם ואבא שלי הוא הכי בעולם ורק בגללי הוא האבא שלי, כי הבטיח הוא לי שהוא רק שלי. לאבאליה יש מכונית כמו אווירון בשמיים, לאבא שלי יש שעון, אינו מתקלקל גם במים. ואבא שלי הוא יודע המון אנגלית, גרמנית ואפילו חשבון, ורק בגללי הוא האבא שלי, כי הבטיח הוא לי שהוא רק שלי. ואבא שלי משחק איתי בכדור ובג'וליס, ואבא שלי הביא אלבום וגם יופי של בולים

ואבא שלי הוא חכם בעולם ואבא שלי הוא הכי בעולם, אז למה כששרתי לו שיר שאהב נרדם הוא פתאום ועצם את עיניו. אבא, למה? תודה. אנחנו אוהבים אותך מאוד ואנחנו בטוחים שאתה גאה בכולנו ואתה שומע אותנו ואתה איתנו. הוא צעיר והוא מקסים והוא אהוב, והוא אתכם והוא מלווה אתכם והוא מודה לכם אני בטוחה על מה שעשיתם לכבודו היום.

מוטי ששון : תודה רבה. הישיבה נעולה.

מוטי ששון
ראש העיר

נתי לרנר
ע/ראש העיר
ומרכז הישיבות